

SRBY SOBĚ

Pravidelný občasník srbských občanů

Volby do krajského zastupitelstva

První říjnový víkend se konaly volby do krajského zastupitelstva. K tomuto termínu bylo v obci 137 voličů. Navzdory nepříjemným epidemiologickým opatřením v podobě roušek, dezinfekce, vlastních tužek a podobně k volebním urnám přišlo 64 občanů, což znamená 46,7% účast. To je o 8% více, než byl krajský průměr a dokonce o 9% voličů více, než byl celorepublikový průměr. Takže účast měli Srbáci ukázkovou!

V Srbech dostalo aspoň jeden hlas osm stran. Nejvíce získala strana ANO 2011, kterou volilo 17 občanů (26,6% - v rámci kraje byla tato hodnota o nepochopitelná 4% vyšší). Dále se umístila

ODS s podporou TOP 09 a nez. star. s 11 hlasy (17,2% - v rámci kraje byla tato hodnota o 4% nižší). Následovala KSČM, kterou volilo 8 voličů (12,5% - a to je o nesutečných 7% vyšší hodnota než jaká se objevuje ve zbytku kraje!). Sedm hlasů shodně si odnesla tři uskupení: Piráti, SPD a STAN, Zelení, PRO Plzeň. I v těchto případech je srovnání zcela rozporuplné s výsledky ostatních obcí a měst v kraji.

Ve volební komisi na obecním úřadě zasedly: Marcela Trhlíková, Marie Burianová, Jaroslava Tafatová a Marie Janochová.

-vh-

Zprávy z obecního dění

Vážení občané, rád bych vás poinformoval o aktuálním stavebním dění v obci.

Budování nové místní komunikace v Batově

V Územním plánu obce Srby je vybudování místní komunikace s dešťovou kanalizací a veřejným osvětlením. To se pomalu stává skutečností a do konce listopadu 2020 firma DYBS Plzeň toto dílo vybuduje. Dotace od Plzeňského kraje není nijak velká, 750 000,- Kč, ale i tak se hodí v několikamilionové investici. V této oblasti jsou již tři rodinné domy a další se plánuje. Výhledově přibudou i na druhé straně „ulice“.

Zdvoukolejnění

Určitě jste si všimli, že se po naší obci pohybují sprejeři, malují, zapisují, zatloukají značky,... Ne nejsou to sprejeři, jsou to řádní pracující, geodeti, kteří vyměřují

lejnění železniční tratě v rámci modernizace Plzeň-Koterov – Horažďovice-Předměstí. Přípravné práce jsou v plném proudu a realizace má údajně proběhnout v letech 2023-2026. Stávající zastávka ČD i přejezd budou zrušeny, nová nástupiště budou U Haldy. To jen pro informaci pro další roky.

Srdečně Vás zdraví Jaroslav Viktora, starosta obce

Oslavenci

V posledních měsících oslavila své životní jubileum řada občanů. Jak tomu bývá zvykem, zastupitelé těmto jubilantům popřejí, předají drob-

ný dar a nechají je zapsat se do pamětní knihy.

A kdo v posledních měsících tedy slavil? Manželé Vladislav a Jiřina Duspivovi, paní Danuše Sýkorová, Marie Berková,

kteřá oslavila půlku-laté výročí a Jaroslav Pflégr, který oslavil významné kulaté výročí. Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně štěstí.

-vh-

Plánované akce

V souvislosti se stávající nepředvídatelnou epidemiologickou situací neplánujeme v tuto chvíli žádné kulturní ani sportovní akce. Posvícenská zábava ani setkání důchodců se letos nebude konat!

Aktuální dění v obci sledujte ve vývěsních skřínkách nebo na webových stránkách obce.

Srbské svatby - Nejen starostův velký den

V Srbech se letos stala jedna mimořádná událost. Přímou v naší obci se konala svatba, a kdo byli oni šťastlivci? Před starostou obce Jaroslavem Viktorou stanula nevěsta Marija Marková a ženich Jiří Mencl. Svatbu si snoubenci uspořádali přímo na své zahradě v ulici pod zastávkou.

VH: Kdy byl váš velký den?

Ž: Brali jsme v červnu 2020.

VH: Kde a jak jste se seznámili?

N a Ž: My jsme se seznámili v Srbech u sousedů při úklidu jejich zahrady, resp. suti po rekonstrukci cca před čtyřmi lety. Někdo se seznámí v kině, někdo na diskotéce, někdo v divadle a my na hromadě bordelu...

VH: Jak probíhala vaše svatba?

Ž: Krásně... Od rána přšelo, počasí vyšlo, přšelo nám štěstí. Ačkoliv bylo počasí, jaké bylo, i když přšelo, svatba se povedla, všichni se bavili, nikomu déšť nevadil. Nebyla žádná rvačka – v tomhle se to nepovedlo, nedošlo k žádnému úrazu...

N: Šaty jsem pak musela prát čtyřikrát!

Ž: Jako bys je chtěla ještě někdy použít...

N: Je to památka, budou viset v šatně.

VH: Vraťme se k průběhu vaší svatby.

Ž: Přípravy probíhaly od čtvrtka, svatba byla v sobotu. Matrikářka byla z Nepomuka, starosta se musel „vyškolit“... Protože svatba nebyla na úřadě, museli jsme zaplatit poplatek do Nepomuka.

N: Během večera se hrála spousta her (např. jízda kočárem), byla tombola...

Ž: ... ceny byly nasměrované ve prospěch novomanželů. Např. sousedka vyhrála, že nás může pozvat na večeři. Svoji výhru si už vybrala. Jiní vyhráli, že nás mohou pozvat do kina atp.

VH: Jak vás napadlo vzít se na vlastní zahradě?

N a Ž: Původně to měla být skromná svatba, jen takové grilování pro rodinu, nechtěli jsme jet na úřad. Chtěli jsme si užít klid na zahradě. Na skromném obřadu na zahradě měl být starosta.

N: Nakonec tu bylo 55 lidí, ženich má velkou rodinu a spoustu přátel.

Ž: Svatba byla vlastně od čtvrtka do pondělí, to se uklízelo, ale jenom trošku, protože přicházely pořád nějaké návštěvy.

VH: Nezalekli jste se organizace, úklidu...?

N a Ž: Ano.

Ž: Přípravy byly náročné, kvůli očekávanému počtu lidí jsme museli objednat i Toy Toy, navozit stany... Pomohly nám dvě holčiny, které obsluhovaly, soused Jaroslav Pflégr se postaral o pečení selátka, bratranec Pavel vše s grácií jemu vlastní naseviroval, rodina napekla sladké, nechýběl gulášek, řízečky...

Nádobí jsem svážel tři dny, pak stoly, lednice, vypilo se 5 soudků piva...

VH: Nezalitovali jste v některou chvíli, že přeci jen zahrada není úplně to pravé ořechové?

N a Ž: Ne

N: Zahrada zaplakala, 55 lidí v dešti..., ale už to zarostlo. Jediná starost byla, aby byli lidé spokojení. Vůbec jsme nevnímali, že prší.

VH: A co klasické svatební tradice?

N a Ž: Klasické zvyky – únosy, střevíčky, nic takového, ani talíře, střepy... chtěli jsme to mít jiné. Ale krájení dortu bylo, čtení přáníček, rozbalování dárků...

VH: S jakými ideály vstupujete do nového svazku?

N: Žádné ideály nemáme, chceme, aby vše zůstalo, tak jak bylo.

Ž: Pořád je to stejný, ideální!

N: Jak to bylo hektické, tak se vždycky musím podívat na prstýnek, jestli to je vůbec pravda.

VH: Co od toho druhého očekáváte?

Ž: Že se mnou bude až do konce života...

N: Já jsem vždycky chtěla do života parťáka. A tohle je parťák pro život! Chutná nám stejně, chodíme spolu běhat, jezdíme na kole, máme toho hodně společného.

Ž: Hnízdečko lásky si budujeme...

VH: Přeji vám štěstí, trvalou lásku, vzájemnou důvěru.

Pane starosto, máte za sebou zkušenost, o které se minulým starostům, a už vůbec ne předtím předsedům, ani nezdálo...

VH: Jaké to bylo, když vás ženich oslovil s tímto neobvyklým nápadem?

JV: Byla to událost nejen pro mě, ale i pro obec, je to pohazení po duši. Mám rád, když se lidi berou a nežijí jen na psí knížku.

VH: A jaké jste měl pocity, když jste se postavil čelem před snoubence?

JV: Byla tam tréma i radost z perfektně připravené akce. Dešťové kapky k tomu ještě pomohly. Kdyby bylo sluníčko, bylo by to hezčí, ale takhle aspoň přšelo štěstí.

Zapátrala jsem mezi srbskými občany a narazila jsem na zajímavý pár - manžele, kteří se oba v Srbech narodili a zůstali naší vesničce celý život věrní.

Přemýšlíte, kdo by mohl tím párem být? Ano, jsou to manželé Jaroslava a Václav Tafatovi.

VH: *Pamatujete si, kdy jste se seznámili nebo kdy přeskočila ona pověstná jiskra?*

JT: No v šedesátém pátém jsem se vdávala, takže v roce 1962.

VT: Byl jsem rok z vojny.

JT: Bylo to na taneční zábavě v Srbech. Přišel pro mě tancovat. Furt se vnucoval a pak si se mnou dal schůzku.

VT: Protože to byla nejkrásnější holka v Srbech.

JT: Na rande jsme chodili na Žákoj skálu i na Kámen.

VH: *Jak dlouho jste manželé?*

JT: Letos to bylo 55 let. Manželství to musí být oboustranná tolerance. V manželství je to jednou tak, a jednou zas jinak.

VT: Manželku mám velice tolerantní, která dokáže odpouštět.

JT: Tolerance musí být na obou stranách.

VH: *Takže letos jste oslavili půlkulaté výročí. Kde jste se brali?*

JT a VT: To bylo 30. ledna 1965 ve Vrčeni na Místním národním výboru. Oddávali nás Chodora se Skalovou. Na svatbě jsme měli asi 50 hostů. Ze Srb jsme jeli asi sedmi auty. Po obřadu jsme měli hostinu u nás v chalupě (pozn. aut.: u Vlků, dnes Tafatů).

VH: *Měli jste tu i muziku?*

JT: Hrál nám harmonikář Pepík Kuneš ze Ždírci.

VH: *Jak probíhala vaše svatba?*

JT: Pilo se hodovalo až do rána.

VH: *Co nějaké tradiční svatební zvyky?*

JT: Ženich mě přenášel přes práh. Teta z Litic rozbila talíř, ženich pak zametal, ale lopatku jsem musela držet já.

VH: *Pamatujete si ještě jak to bylo např. s výslužkami?*

JT: Napeklo se přes 150 koláčů, dorty a roznášelo se to po vsi.

VH: *Jak to tak přišlo, že jste zůstali bydlet v Srbech?*

VT: U nás to nešlo. Tam bylo málo místa.

JT: Já jsem byla sama, jediné dítě. Prostě jsme zůstali v naší chalupě. Nikde jinde to ani nešlo. Když pak otec zemřel, tak mamí řekla, že by tu nechtěla zůstat sama.

VT: Postupně jsme si zrekonstruovali chalupu a tak si tu žijeme dodnes.

VH: *Jak se díváte zpětně na společně prožitá léta?*

JT: Po maturitě jsem začala pracovat ve škodovce a po mateřské jsem nastoupila do nemocnice, odkud jsem odešla do důchodu.

VT: Já jsem dělal 13 let elektrikáře a pak jsem 27 let taxikařil a jezdil jsme po světě. Nejdál jsem byl asi v Bělehradu. To se tam zrovna bojovalo.

JT a VT: Jezdili jsme na zájezdy, s házenkáři na zápasy, po zábavách.

VH: *Takže to byla jízda?*

JT: Pak přišly nemoci, které narušily dost věcí, které jsem dřív dělali společně...

VH: *Řekněte, jak si zachovat krásný vztah tak dlouho, víc než půl století, máte nějaký recept?*

JT: Měli jsme se rádi, odpouštěli jsme si, tolerovali se. Tak vznikl náš takhle dlouhý vztah.

VT: Ano odpouštění a tolerance, to je to nejdůležitější.

VH: *Co byste popřáli srbským novomanželům?*

JT: Aby se měli rádi, aby tolerovali jeden druhého.

VT: Aby si zůstali věrní, tím jim zůstane pevný manželský vztah.

VH: *Přeji vám oběma pevné zdraví, dostatek sil a spoustu dalších krásných společných let.*

A co lze najít o svatbách v srbské kronice?

Moc toho není. Narazila jsem na jednu zmínku v roce 1960. „Dne 11. června měla svatbu dcera Františka Markvarta, Marie z čp. 5. Při této svatbě vzpomněly naše družstevnice na jeden zvyk, který již se u nás velmi málo dělá. Na začátku obce zatáhly opentleným provazem silnici před jezdoucími auty.“

Ženich a nevěsta přijali přání žen a aby jim byla cesta uvolněna museli se vykoupiti. Přijali přání družstevnic a podaný příspěvek poté obdarovali ženy peněžitým dárkem a pak jim byla cesta uvolněna.“

Za rozhovory oběma manželským párům děkuje
Vendula Hnojská

(Ne)májka

Kvůli pandemii se letos nekonala řada tradičních akcí, protože setkávání lidí bylo zakázáno. Po uvolnění opatření sbor srbských hasičů uspořádal kácení máje. To se konalo 27. 6. od 18. hodin. Sešlo se několik desítek lidí, ale zdaleka jejich počet nebyl takový, na jaký jsme zvyklí z oblíbené májky, u které jsme se dosud setkávali vždy 30. dubna. Nicméně hasiči byli na účastníky

skvěle připravení. Na hřišti byly rozloženy pивní sety, v tribuně i v klubovně se čepovalo pivo. Oheň hořel na svém obvyklém místě. Při kácení, což mimochodem byla pěkná rána, se nikomu nic nestalo. Z Vrčeně do Srb zavítali hudebníci v čele s Pavlem Maršálíkem. K nim se připojil i Jan Burian, st. se svojí harmonikou. Účastníci všech věkových kategorií se opět skvěle bavili. Hasiči díky vám.

Petang

Dne 1. srpna v odpoledních hodinách se sešla na srbském hřišti sešla skupinka příznivců staré francouzské společenské hry petang. Setkání iniciovali chataři a podpořit je přišla i řada místních. -vh-

Degustace

I v době letních prázdnin jsme měli možnost ochutnat víno a to 3.7. a 18.7. samozřejmě ve skvělé společnosti vyznavačů skvělých vín. Ochutnat jsme mohli Rulandské šedé 2012 (doporučuji), Frizzante zweibeltrebe rosé (mé oblíbené), Frizzante moravský muškát, Ryzlink vlašský, Allbernet 2015, 4Blend, Rulandské bílé (vynikající), Sauvignon, Irsai Oliver, Kerner (opět výborné), Scheurebe, Cabernet Sauvignon rosé, Cuvée red. Kromě těchto vín jsme ochutnali i kávu a sladkou tečku. Mimo jiné na nás čekala i focaccia a nesmím opomenout, že je v nabídce nově i Olivový olej, který si můžete koupit. Společnost byla úžasná a kdo měl výdrž vydržel až do 00:25 :-). Opět musím poděkovat p. Kosovi a jeho dceři Janě, kteří se o nás celý večer starali. Dokonce nás svou návštěvou poctil i cizinec z Německa a myslím si, že se mu líbilo. Už jsem se rozepsala až až. Tak příště místo na pivo si zajděte na výborné víno. Ještě jednou moc děkuji

Alena Valentová

Péče o vzhled obce

Zajištění úklidu obce se podařilo dojednat se syny srbského rodáka Vládi Markvarta – Vládou a Jirkou. Kluci mají sepsanou s obcí Dohodu o provedení práce. Využívají k práci obecní techniku, kterou si samozřejmě udržují v provozu -schopném stavu.

Kluci Markvartů začali již v loňském roce s nějakou výpomocí, především na návsi, a v letošním roce dělají údržbu v celé obci, tzn. především na návsi, na hřišti, ale také problematické

přikopy kolem hlavní - okresní silnice. Nedílnou součástí toho je i obsekávání kolem informačních tabulí naučné stezky a obecních vývěsek.

A protože se mladí zhostili práce velmi dobře, k všeobecné spokojenosti, byli požádáni o spolupráci i letos. A silné slovo táty? „Pokud to mladí neudělají, tak to udělám sám.“

Úklid hřiště před kácením májky bylo provedeno parádně a to i za tribunou. Odtahali i smrkové větve od houpaček, které posloužili na táborák.

Jan Burian, st.

Pozvánka na degustaci

Vážení Srbáci a přespólní, přes prázdniny jste měli možnost účasti na pěti ochutnávkách skvělých vín z našeho klubu. Někteří z Vás tuto možnost využili, někteří si již domluvili individuální degustaci a někoho nabídka neoslovila.

Při Černobaronském Vinobraní na Zelené Hoře jsme představili pět našich vinařství. Navštívili nás i někteří Srbáci, za což jim děkujeme.

Na 17. října byla plánována degustace Vinařství Štěpán Maňák, bohužel z důvodu nařízení plukovníka Prymulý se nemůže uskutečnit. Nevím, jaká budou opatření vyhlášena v pátek 9. 10. 2020, tak se nedá dopředu skoro nic naplánovat. Uvažuji ale o degustaci do 10 lidí s tím, že by bylo v nabídce 5 vín a vstupné by bylo 100 Kč. Uvidíme, co nám situace kolem COVID 19 dovolí a jestli byste měli o tuto formu zájem. Sledujte nás prosím na facebooku, na webových stránkách obce i v mailových zprávách. Buďme k sobě ohleduplní a jistě nepříznivou situaci kolem COVID 19 překonáme, nejlépe se sklenkou dobrého vína.

Vladislav Kos, Vinný klub Pod Kapličkou

Toulaví psi

V posledních měsících se množí stížnosti na volné pobíhání psů, a to zvláště v centrální části obce.

Nejde o náhodné „zdrhnutí“ psiho mazlíčka, který se také chce podívat, co se po vsi děje, ale o opakovanou záležitost. Tito hřišníci pak obíhají kolem vrat majitelů dalších psů, dráždí je, dělají značný povyk po vsi, o psích exkrementech nemluvě.

Myslím, že při troše snahy a hlavně ohleduplnosti nebude toto třeba řešit přestupkovou komisí.

-jv-

Redakční rada

Mgr. Jaroslav Viktora, Mgr. Vendula Hnojská, Jan Burian.

Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr textů zařazených do tohoto plátku.

Vydává: Obec Srby, Srby 75, 335 01 Nepomuk;

www.srby.cz; e-mail: srbysobe@gmail.com